

ב"ה. כ"ט מרחשון, ה'תשס"ז.

ברוקלין, נ.י.

לכבוד ידידנו היקר השליח וכו' ... שי'...

שלום וברכה!

באשר עומדים אנו בסיום כינוס השלוחים העולמי, אשר ב"ה הי' בהצלחה רבה, ובודאי גרם נח"ר רב לכ"ק אדמו"ר, ולדאבוננו נסתיים במאורע המבהיל ביותר ביום א' בלילה, בנוכחות אלפי שלוחי הרבי ואנ"ש,

הננו בזה להודיע אשר אנו מוחים נגד הזלזול הנורא ואיום בכבוד שלוחי כ"ק אדמו"ר, העושים את עבודתם הק' בשליחתו הק' כל השנה כולה באופן שאין לתאר, ו"שלוחו של אדם כמותו", ובמאורע זה הגיעו מים עד נפש.

אף הזוכים להיות נוכחים כל השנה בשכונת הרבי, ולהתפלל וללמוד בביהכ"נ שלו – אשר בעוה"ר התרגלו לחזות דברים כאלו – עומדים נדהמים ומזועזעים לנוכח חילול ה' הגדול – כאשר באו והתקבצו שלוחי המלך מכל העולם כולו להתוועד בשבת אחים גם יחד בביהכ"נ וד' אמותיו של הרבי - אשר גם לעת כזו אינה בוחלת אותה קבוצה של עשרות בריונים להפריע להתוועדות ע"י עשיית רעש גדול ונורא בדפיקות ובהפעלת מוזיק, וכאשר ב"ה לא היתה תגובה מצד השלוחים, אלא נתנו לבריונים לשבת באין מפריע ומצדם רק המשיכו להתוועד, וכדרך שהנחנו רבינו, הם לא נרגעו והגדילו לעשות להכות, להפיל ארצה, לשפוך דם ולפצוע את השלוחים ע"י זריקת ספרי קודש (ה"י), בקבוקי זכוכית, רימוני עשן, ופצצות סרחון, שפיכת נוזלים וקמח, והעולה על כולנה זריקת ספסלי ושולחנות 770 בצעקה ש"הולכים להרוג" וכו' היל"ת (ואם לא הי' את הקהל הגדול המשתתף בהתוועדות אשר מנע מהם במקצת להתקרב, מי יודע מה הי' קורה ה"י, וכמו שמעיד כל אחד שראה את הטירוף של הבריונים באותה שעה) דבזה יש ענין דפיקוח נפשות כפשוטו.

האם מותר לנו לשתוק? ! האם נוכל לומר (היל"ת) ידינו לא שפכו את הדם הזה!

כשדם נשפך ב770, שלוחים מוכים ומופלים ארצה, וצעקות "נהרוג אותו" (היל"ת) מהדהדות בחלל האולם, אסור לנו לשתוק!

עד מתי! במקום קדוש זה אנשים יוכו וירגישו מאויימים להכנס להתפלל ולהתוועד!

עד מתי! בריונים יכו יפריעו ויפצעו שלוחי הקודש – החיילים בצבאו של הרבי – העושים את עבודתם הק' נאמנה, ועוד במקום קודש זה!

עד מתי! ישרור ב770 מצב דפקוח נפשות!

וזאת למודעי, אשר ס'ניטא קיין פארפאלן, וב"ה יש מה לעשות לתקן מצב זה כשכולנו נרגיש את האחריות המוטלת עלינו במצב מסוכן זה. וכאן נזכיר אופן אחד.

בריונים אלו מקבלים אש"ל מלא – אכילה שתי' ולינה – בתור תלמידי הישיבה בתות"ל 770. עוד יותר - הם מקבלים אישור כניסה לארצה"ב ע"י אפידייוויט מטעם הישיבה.

בכל ישיבה נהוג – גם בתות"ל 770 – שבחור שאינו מצייט לסדרי והוראות הנהלת הישיבה, גם אחרי אזהרות חוזרות ונשנות, ההנהלה נאלצת לבקשו למצוא לעצמו מסגרת אחרת. גם בתות"ל 770, כאמור, הנהלת הישיבה הודיעה בהודעה רשמית (גם בשנה זו) שבחור שאינו שומר את הסדרים, ההנהלה תבטל את האפידייוויט שלו, ותשלח אותו חזרה לארה"ק.

האם בריונים המזיקים, מכים ומאיימים לרצוח אחרים, זכאים לקבל את הויזה ואת האש"ל של הישיבה?

כאשר שלוחים מגיעים מכל העולם – חלקם הגדול פעם בשנה – להתוועד בשבת אחים יחד, ואיש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק ("למלאות את המצברים") האם גם לזה מותר להפריע?!

שומו שמים!

האם אנחנו לא אמורים להזדעזע כאשר שליח צעיר שזה עתה יצא למדינה רחוקה, נשברה רגלו ע"י מכות הבריונים!

אם אנחנו לא נמחה ונעצור זאת כעת מי יודע להיכן הדברים יגיעו (ה"י)!

על כל שליח ושליח שיש לו השפעה כלשהי – לפנות אל הנהלת הישיבה, בתביעה שכל בחור שהשתתף בפיגוע נורא זה, יקחו לו האפידייוויט, ויסע בהקדם לאה"ק!

ויה"ר, שתיכף ומיד ממש, כל אחד יוכל לבוא להתפלל ולהתוועד ב770, בלי סכנות ואיומים (ה"י), בשקט ובשלחה ובאין מפריע, ונזכה תיכף ומיד ממש לגאולה האמיתית והשלימה, אשר לא יהי' חרב ומלחמה, במהרה בימינו ממש.

תלמידי ישיבת תומכי תמימים ליובאוויטש המרכזית - 770

לכבוד ולזכות השלוחים שנפצעו בפיגוע האחרון בבית חיינו, מועתק בזה בשלימות אגרת רבינו (נדפס באג"ק חי"ז ע' רפג), והדברים מדברים בעד עצמם:

הגיעתני שמועה מוזרה אשר מי שהוא הרים יד עליך בקשר עם עבודתך בקדש חנוך עטה"ק . . . וכפי שהודיעוני, הרי המרים יד, כאילו קנא קנאת הקדש וכו'.

ובודאי לא נפל רוחך עליך, כי בפנימית הענין הרי לא עליך הרים יד (שגם אז מלתו אמורה בדברי רז"ל ע"ד מהותו של המרים יד על בן ישראל), כי בנדון דידן הרי גם הרים יד עלי. ואת"ל – בעיקרו עלי ואתה אינך אלא שלוחי. וכמו שהנ"ל לא עשה עלי רושם להחליש העבודה בכלל, הרי תקותי חזקה שלא יפעול חלישות עליך בעבודתך ואדרבה עוד תוסיף אומץ והתעוררות בזה. והשי"ת יצליחך בהצלחה גדולה, ועי"ז יתוסף בכל המצטרך לך מנפש עד בשר.

בברכה לבשו"ט בכהנ"ל.

עכלה"ק.